

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **XX**, narozený dne
hlášen na adrese **XX**
zastoupený advokátkou Mgr. **XX**
sídlem **XX**, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2023, č. j.: MV-119849-19/SO-2022

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2023, č. j.: MV-119849-19/SO-2022, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 25. 7. 2023, č. j.: MV-119849-19/SO-2022, jímž podle ust. § 180e odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), nebylo vyhověno jeho žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza za účelem studia podané proti informaci o důvodech neudělení dlouhodobého víza Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvostupňový orgán“), ze dne 22. 3. 2022, č.j.: OAM-12614-7/DV-2021.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že napadeným rozhodnutím byla porušena ustanovení § 180e odst. 9 a § 56 odst. 1 písm. l) z.p.c., § 50 odst. 1, 4, § 68 ve spojení s § 177 odst. 2, § 154, § 2 odst. 1, 2, 4, § 6 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), čl. 5 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/801 ze dne 11. 5. 2016 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem výzkumu, studia, stáže, dobrovolnické služby, programů výměnných pobytů žáků či vzdělávacích projektů a činnosti au-pair (dále jen „směrnice 2016/801“) a čl. 8 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
3. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, když není zjevné, proč se žalovaná nezabývala potvrzením banky žalobce ze dne 26. 5. 2023 o zablokování částky 90 000 marockých dirhamů za účelem studia v akademickém roce 2023/2024. Tyto prostředky jsou zablokovány nad rámec běžného zůstatku, protože se nemohou zobrazovat na výpisu z běžného účtu.
4. Žalobce poukázal na průtahy v řízení o jeho žádosti, kterou podal již dne 11. 8. 2021. Ačkoli bylo dřívější rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2022, č. j.: MV-119849-4/SO-2022, zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2023, č. j.: 17 A 85/2022-60, a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení dne 19. 5. 2023, nynější napadené rozhodnutí bylo vydáno až dne 25. 7. 2023 po žalobcově žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) přitom potvrdil, že žalovaná svou nečinností založila nezákonnost dřívějšího rozhodnutí.
5. Směrnice 2016/801 ve čl. 5 odst. 3 zakládá nárok na udělení víza, pokud žadatel splňuje obecné podmínky v čl. 7 směrnice a zvláštní podmínky v žalobcově případě obsažené v čl. 11 této směrnice. Podle čl. 20 odst. 4 směrnice 2016/801 se musí v zamítavém rozhodnutí zohlednit konkrétní okolnosti případu a zásada proporcionality. Žalobce splňoval všechny zákonem stanovené podmínky pro udělení víza.
6. Žalobci by nezbylo než přerušit studium a podat novou žádost o dlouhodobé vízum spolu s opatřením všech zákonem stanovených dokumentů včetně ověřených překladů, zároveň musí mít zajištěno ubytování, ačkoli čelí nejistotě, zda mu bude vízum uděleno. Žalobce plní zákonné požadavky, a přesto mu vzniká značná škoda.
7. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a přiznat náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozhodnutí. S odkazem na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 29. 7. 2019 ve věci C-556/17 se žalobce alternativně domáhal, aby mu přímo soud udělil dlouhodobé vízum za účelem studia, neboť žalovaná není schopna zaručit spravedlivý proces a podle čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie má každý právo na účinné prostředky nápravy před soudem.

III. Vyjádření žalované

8. Žalovaná pokládá podanou žalobu za nepřijatelnou s odkazem na soudní výlukou zakotvenou v ust. § 171 písm. a) z.p.c., již potvrdil NSS v rozsudku ze dne 30. 4. 2015, sp. zn.: 4 Azs 34/2015, či Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 29. 6. 2022, sp. zn.: 17 A 6/2021, příp. Ústavní soud v usnesení ze dne 27. 9. 2023, sp. zn.: IV. ÚS 2313/23. Informace o novém posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza není rozhodnutím vydávaným podle části druhé s.ř., a proto nemusí obsahovat náležitosti ve smyslu ust. § 67 a § 68 s.ř., jak dovodil i NSS v rozsudku ze dne 21. 12. 2011, sp. zn.: 5 Ans 5/2011.

9. Žalovaná připustila, že neuvedla, z jakých důvodů nepřihlížela k osvědčení banky, nicméně tato vada nevyúsťuje v jiné řešení případu, v jehož rámci byl dán důvod pro neudělení víza ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. l) z.p.c. Není zřejmé, odkud pochází částka 90 000 XX. Z výpisu z účtu vedeného na jméno žalobce u XX nevyplývá, že by v období od 1. 2. 2023 do 30. 4. 2023 zůstatek na účtu dosahoval, byť i jen poloviny předmětné částky. Žalobce neprokázal disponování částkou 90 000 XX na jiném účtu. Jestliže žalovaná dříve nerozporovala doklady prokazující žalobcovy prostředky k pobytu na území, bylo tomu tak z toho důvodu, že žalobce doložil stanovené náležitosti žádosti a zároveň byl shledán jiný důvod pro neudělení víza.
10. V rámci nového projednání věci po vrácení Městským soudem v Praze se žalovaná s ohledem na lhůtu v ust. § 180e odst. 9 z.p.c. nedopustila průtahů, tím spíše ne takových, které by měly vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
11. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout, nebude-li odmítnuta coby nepřipustná.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce dne 11. 8. 2021 u Zastupitelského úřadu v X podal žádost o dlouhodobé vízum. Účelem cesty do České republiky mělo být studium, přičemž k žádosti přiložil rozhodnutí děkanky ze dne 22. 6. 2021 o přijetí ke studiu bakalářského studijního programu na veřejné vysoké škole od akademického roku 2021/2022.
13. Dne 5. 10. 2021 byl s žalobcem u Zastupitelského úřadu v X proveden pohovor. Žalobce do záznamu uvedl, že pracuje jako novinář a má bakalářský titul z francouzštiny. Chtěl by studovat humanitní obor na vysoké škole, kterou pokládá za prestižní, a později má zájem působit jako vysokoškolský učitel ve své vlasti nebo v České republice.
14. K žádosti žalobce přiložil výpisy ze svého bankovního účtu vedeného u XX za duben – červen 2021 a potvrzení XX ze dne 2. 7. 2021 o zablokování částky 80 000 XX na svém účtu.
15. Dne 22. 3. 2022 prvostupňový orgán vydal informaci, č. j.: OAM-12614-7/DV-2021, podle níž se žalobci neuděluje dlouhodobé vízum z důvodu uvedeného v ust. § 56 odst. 1 písm. a) z.p.c., neboť se nepodařilo ověřit údaje vztahující se k deklarovanému účelu pobytu.
16. Žalobce podal dne 22. 4. 2022 žádost o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza, přičemž žalovaná dne 7. 9. 2022 pod č. j.: MV-119849-4/SO-2022 shledala, že žalobce ve smyslu ust. § 56 odst. 1 písm. l) z.p.c. nesplňuje podmínku pro udělení dlouhodobého víza, jelikož nemůže plnit jím deklarovaný účel pobytu.
17. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2023, č. j.: 17 A 85/2022-60, bylo rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2022, č. j.: MV-119849-4/SO-2022, zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení. Žalovaná totiž v napadeném rozhodnutí neodkázala na žádné ustanovení z.p.c. upravující podmínky udělení víza, které žalobce nesplnil, když ani neoznačila žádnou konkrétní podmínku plynoucí z téhož zákona, jíž by žalobce nedostál. Nemožnost realizovat účel pobytu spojená se skutečností, že doba mezi 7. 9. 2022 a 30. 9. 2022 není dostačující pro další zpracování případu a vyznačení dlouhodobého víza do cestovního dokladu, nelze zahrnout mezi podmínky pro udělení víza v ust. § 42d z.p.c. Nezákonnost předmětného rozhodnutí byla umocněna tím, že žalovanou uváděný důvod neudělení dlouhodobého víza byl způsoben výlučně postupem správních orgánů. NSS v rozsudku ze dne 16. 8. 2023, č. j.: 1 Azs 90/2023-30, kterým zamítl kasační stížnost

žalované, konstatoval, že „[...] Nejvyšší správní soud se přitom se závěry městského soudu ztotožňuje. Stěžovatelka jako důvod zamítnutí žádosti jinými slovy uvádí právě a pouze svou nečinnost, v jejímž důsledku zbývalo správním orgánům pouze 23 dnů na zpracování případu a vyznačení dlouhodobého víza do cestovního dokladu žalobce. To navíc za situace, kdy žalobce navrhl opatření proti nečinnosti stěžovatelky. V daném případě tedy nečinnost správních orgánů skutečně způsobila nezákonnost daného rozhodnutí. [...]“

18. Žalobce posléze doložil výpisy ze svého bankovního účtu vedeného u Attijariwafabank za únor – duben 2023 a potvrzení XX ze dne 26. 5. 2023 o zablokování částky 90 000 XX na svém účtu.
19. Dne 25. 7. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí. Na základě nového posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza shledala důvod pro postup podle ust. § 56 odst. 1 písm. l) z.p.c. Jako doklad prokazující finanční prostředky podle ust. § 13 z.p.c. žalobce doložil výpis z bankovního účtu vedeného na jeho jméno za období od 1. 2. 2023 do 30. 4. 2023, z něhož vyplývá, že konečný zůstatek dosahoval částky ve výši 22 006 XX, tzn. ke dni 18. 7. 2023 cca 48 243 Kč. Pro účely dlouhodobého víza je však žadatel povinen prokázat zajištění finančních prostředků ve výši patnáctinásobku částky existenčního minima s tím, že se tato částka za každý celý měsíc předpokládaného pobytu na území zvyšuje o dvojnásobek částky životního minima. Žalobce tak měl prokázat finanční prostředky činící 115 810 Kč.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

20. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
21. Soud ve věci rozhodl při jednání dne 19. 2. 2024. Žalobce prostřednictvím své zástupkyně zrekapituloval obsah žaloby. Žalovaná odkázala na písemné vyjádření, podotkla, že žaloba se ze značné části týká předchozího řízení, podstatou nynějšího projednání je však nedoložení dostatečných finančních prostředků; na rozhodnutí se neaplikovala část druhá s.ř., závěry žalované jsou zřejmé a rozhodnuto bylo v souladu se zákonem. Žalobce navrhl přímé udělení víza soudem, alternativně pak zrušení napadeného rozhodnutí; žalovaná navrhla žalobu zamítnout.
22. Podle ust. § 13 odst. 1 písm. a) bodu 2. z.p.c. *zajištění prostředků k pobytu na území se prokazuje, není-li dále stanoveno jinak, předložením peněžních prostředků alespoň ve výši 15násobku částky existenčního minima, jestliže má pobyt na území přesáhnout dobu 30 dnů, s tím, že tato částka se za každý celý měsíc předpokládaného pobytu na území zvyšuje o 2násobek částky existenčního minima.*
23. Podle ust. § 13 odst. 2 písm. a) a b) z.p.c. *zajištění prostředků k pobytu na území ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a), jde-li o pobyt na území delší než 3 měsíce, se prokazuje a) výpisem z účtu vedeného v bance nebo jiné finanční instituci znějícím na jméno cizince, ze kterého vyplývá, že cizinec může během pobytu na území disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a), b) jiným dokladem o finančním zajištění, ze kterého vyplývá, že cizinec může disponovat peněžními prostředky ve výši uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo má zajištěnu úhradu nákladů spojených s jeho pobytem na území.*

24. Podle ust. § 56 odst. 1 z.p.c. *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže*
- a) se cizinec na požádání ministerstva nebo zastupitelského úřadu nedostaví k pohovoru nebo nepředloží ve stanovené lhůtě doklady za účelem ověření údajů uvedených v žádosti o dlouhodobé vízum nebo jestliže se i přes provedení pohovoru nebo vyhodnocení předložených dokladů nepodaří tyto údaje ověřit,*
- l) cizinec nesplňuje některou z podmínek pro udělení víza.*
25. Podle ust. § 180e odst. 2 z.p.c. *žádost o nové posouzení důvodů podle odstavce 1 podává cizinec u správního orgánu, který rozhodnutí vydal, písemně ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení sdělení o neudělení víza, zrušení platnosti krátkodobého víza nebo prohlášení krátkodobého víza za neplatné nebo ode dne, kdy mu byl odepřen vstup na území; podání žádosti nemá odkladný účinek.*
26. Podle ust. § 180e odst. 3 z.p.c. *žádost o nové posouzení důvodů podle odstavce 1 musí obsahovat údaje o tom, kdo ji podává, a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Důvodem žádosti nemohou být skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení víza nebo v souvislosti s odepřením vstupu na území.*
27. Soud předně uvádí, že podle rozsudku NSS ze dne 4. 1. 2018, č. j.: 6 Azs 253/2016-49, publ. pod č. 3718/2018 Sb. NSS, je soudně přezkoumatelné rozhodnutí o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza za účelem studia dle směrnice 2004/114/ES. Neexistuje žádný důvod, aby závěr nemohl být aplikován na pozdější, aktuálně účinnou směrnici 2016/801. NSS totiž po rozboru rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 13. 12. 2017, *Soufiane El Hassani proti Ministr Spraw Zagranicznych*, C-403/16, dospěl k závěru, že na situaci dopadá soudní přezkum ve smyslu čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie (právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces).
28. Na řízení dle ust. § 180e z.p.c. se nevztahují ustanovení části druhé a třetí s.ř. (vizte ust. § 168 z.p.c.). Podle ust. § 180e odst. 9 z.p.c. je však příslušný orgán povinen písemně informovat cizince o výsledku nového posouzení důvodů neudělení krátkodobého víza. Jak uvedl NSS v rozsudku ze dne 21. 12. 2011, č. j.: 5 Ans 5/2011–221, „*povinnost správního orgánu sdělit neúspěšnému žadateli důvody neudělení víza odpovídá nárokům, které jsou na postup správního orgánu kladeny v souvislosti s povinností respektu k ústavou zaručeným právům a zákazem diskriminace a libovůle při výkonu zákonem svěřené působnosti. Neúspěšný žadatel má legitimní právní zájem na tom, aby mu byly důvody neudělení víza sděleny. Toto sdělení totiž může mít zásadní význam pro jeho další úvahy o tom, zda lze shledané nedostatky odstranit před případným podáním nové žádosti o udělení víza. Citované ustanovení je navíc třeba vykládat v tom směru, že cizinci [...] musely být oznámeny nejen právní důvody neudělení víza, ale i konkrétní skutkové důvody a okolnosti, které vedly správní orgán k závěru, že je naplněn některý z důvodů pro neudělení víza.*“ Tyto nároky na informaci o důvodech neudělení víza se uplatní i na informaci o výsledku nového posouzení důvodů neudělení víza, protože žádost o nové posouzení důvodů neudělení víza představuje specifický opravný prostředek, na jehož základě žalovaná znovu posuzuje, zda byly v projednávané věci naplněny důvody pro neudělení víza (srov. rozsudek NSS, č. j.: 1 Ans 9/2013-39).

29. V posuzované věci byla žalovaná na základě rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 3. 2023, č. j.: 17 A 85/2022-60, povinna znovu posoudit otázku splnění podmínek pro udělení víza ze strany žalobce. Žalovaná opětovně identifikovala skutkovou podstatu v ust. § 56 odst. 1 písm. l) z.p.c. coby důvod pro neudělení víza, avšak tentokrát na s. 5 – 6 napadeného rozhodnutí pojednala o neprokázání dostatečné disponibilní s finančními prostředky na období zamýšleného žalobcova studia v České republice.
30. Žalobce po zásahu městského soudu přiložil k žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza výpisy z bankovního účtu za únor – duben 2023 a potvrzení téže banky ze dne 26. 5. 2023 o zablokování částky 90 000 XX na svém účtu. Uvedené doklady měly ve vzájemném souhrnu prokazovat dostatek finančních prostředků, s nimiž bude žalobce moci disponovat po dobu pobytu na území České republiky. Žalovaná v napadeném rozhodnutí však přihlížela toliko k výpisům z účtu a pouze na jejich základě konstatovala nedostatek finančních prostředků; potvrzení banky nebylo zmíněno ani mezi vyjmenovanými předloženými doklady na s. 5, ani v rámci odůvodnění závěru o nedostatku prostředků na s. 6 napadeného rozhodnutí. Potvrzení banky o zablokování stanovené částky přitom žalobce předložil jako zásadní a nedílný podklad pro doložení dostatku finančních prostředků. S ohledem na nepřihlídnutí k zásadnímu podkladu nelze mít napadené rozhodnutí za dostatečně odůvodněné ani skutkový stav za řádně zjištěný. Na daném závěru nic nemění ani ustanovení § 168 odst. 1 z.p.c., které pro řízení o žádosti o nové posouzení důvodů neudělení víza vylučuje část druhou a třetí s.ř. Potřeba vypořádat se s podklady, které předložil účastník řízení, vyplývá již ze základních zásad činnosti správních orgánů (minimálně § 3 s.ř.), jež se uplatní i v řízeních dle části čtvrté s.ř.; stejně tak uvedená potřeba vyplývá též z ústavních záruk práva na spravedlivý proces. Opačný závěr (možná libovůle ve vztahu k vypořádání důkazů v řízeních dle části čtvrté s.ř.) by opravňoval zcela arbitrární přístup žalované, čímž by celé vízové řízení i následný (evropským právem založený) soudní přezkum ztratily význam.
31. Zároveň se žalobce o nedoložení finančních prostředků dozvěděl poprvé až z napadeného rozhodnutí, a to za situace, kdy uplynula značná doba od podání žádosti, již proběhlo jedno kompletní dvouinstanční řízení a zároveň žalobce v prvoinstančním řízení dokládal dostatek finančních prostředků taktéž výpisy z účtu a potvrzením banky o zablokování finančních prostředků. Žalobci nebylo nikdy dříve ani naznačeno, že by podmínku dostatečnosti finančních prostředků nemusel splňovat nebo některý podklad nebyl vypovídající; přitom ani tehdy by výše finančních prostředků doložená na žalobcově účtu sama o sobě k prokázání zákonem předvídané částky nestačila. Za uvedených okolností měla žalovaná dát žalobci prostor se k této skutečnosti vyjádřit a případně doklady doplnit. Jelikož se žalobce o tom, že by dle žalované neměl splňovat podmínku doložených finančních prostředků, dozvěděl až z napadeného rozhodnutí, bylo pro něj takové konstatování téměř po dvou letech od podání žádosti překvapivé (a to i s přihlídnutím k výraznější neformálnosti, kterou s sebou nesou řízení, na něž se nevztahuje část druhá a třetí s.ř.). (K překvapivosti rozhodnutí v řízení o oprávněném prostředku srov. např. rozsudek NSS ze dne 10. 12. 2018, č. j.: 6 As 286/2018 – 34, zejm. bod 22).
32. Konečně, je-li žalobci opakovaně vydáváno nezákonné rozhodnutí ve věci jeho víza za účelem studia na území České republiky, následkem čehož žije dlouhou dobu v nejistotě ohledně tak důležitého aspektu, jímž vzdělání je, nepochybně se o určitý zásah do jeho soukromého života, který chrání mj. čl. 8 Úmluvy, jedná. Na druhou stranu, v kontextu nyní projednávané věci jde o zásah v zásadě akcesorický; pokud by žalovaná vydala zamítavé

rozhodnutí, které by soud jinak aproboval coby zákonné, nebyl by konstatován ani nepřiměřený zásah do žalobcova soukromého života. Okolnost zásahu do soukromého života tudíž zcela závisí na tom, zda napadené rozhodnutí trpí či netrpí nezákonností i v některém dalším aspektu, a proto jde o žalobní námitku nadbytečnou, která nemůže mít v tomto řízení sama o sobě význam (což nemusí platit pro jiná řízení, např. řešená pořadem civilního práva, pokud by bylo možno prokázat, že žalobci skutečně vzniká újma).

33. Zbylé dvě žalobní námitky soud důvodnými neshledal.
34. Ve vztahu k napadenému rozhodnutí je irelevantní, zda je na udělení dlouhodobého víza za účelem studia při splnění všech podmínek nárok, protože žalovaná splnění podmínek neshledala (jakkoliv její posouzení zahrnovalo zásadní vady).
35. Podstatou napadeného rozhodnutí bylo řádné nedoložení či doložení podkladů prokazujících dostatek finančních prostředků, ve vztahu k tomuto důvodu nemá určité prodlení žalované stran vydání napadeného rozhodnutí vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Z ničeho nevyplývá, že by žalovaná v případě rozhodnutí ve lhůtě např. seznala dostatek finančních prostředků za prokázaný.
36. Žalobce se domáhal udělení dlouhodobého víza soudem s odkazem na analogii s oblastí úpravy mezinárodní ochrany. Ve vztahu k mezinárodní ochraně shledal Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku velkého senátu ze dne 29. 7. 2019, ve věci C-556/17, pravomoc soudů členských států mezinárodní ochranu udělit přímo, pokud správní orgán nerespektoval závazný právní názor soudu, podle něž je třeba mezinárodní ochranu udělit. Soud však uvedené konstatoval ve vztahu k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2016/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice), podle něhož: *„Členské státy pro dosažení souladu s odstavcem 1 zajistí, aby účinný opravný prostředek obsahoval úplné a ex nunc posouzení jak skutkové, tak právní stránky, včetně případného posouzení potřeby mezinárodní ochrany podle směrnice 2011/95/EU, a to alespoň v řízeních o opravném prostředku u soudu prvního stupně.“* Takto široké garance úplného posouzení soudem směrnice 2016/801 (ani v kontextu čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie) zdaleka negarantuje. Zároveň v řízení o mezinárodní ochraně je soudní přezkum prvním opravným prostředkem, v zásadě odvolacím řízením, zatímco v řízení o udělení dlouhodobého víza je správní řízení dvouinstanční, již v rámci správního řízení je tudíž zaručen opravný prostředek s dostatečně širokým přezkumem. Soud proto ve vztahu k přezkumu dlouhodobého víza za účelem studia neshledal normativní oporu pro pravomoc vízum přímo udělit.
37. K rozhodnutí ve věci byly dostatečné podklady obsažené ve správním spisu, proto soud nepovažoval za nutné jakkoliv doplňovat dokazování.
38. Z výše uvedených důvodů soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. V novém řízení žalovaná zohlední předmětné potvrzení banky ze dne 26. 5. 2023 o zablokování finančních prostředků a znovu komplexně posoudí splnění podmínek pro udělení dlouhodobého víza za účelem studia. Nebudou-li stávající podklady pro nové řízení dostatečné, poskytne žalobci možnost jejich doplnění. Pokud žalovaná opět sezná při dodání obdobných podkladů nový důvod neudělení víza, dá žalobci předem možnost se před vydáním rozhodnutí k této skutečnosti vyjádřit a podklady doplnit.
39. Podle ust. § 78 odst. 5 s.r.s. je žalovaná vysloveným právním názorem Městského soudu v Praze vázána.

40. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.; žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3000 Kč a náklady právního zastoupení spočívající v odměně za tři úkony právní služby po 3100 Kč, tedy celkem 9300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu a účast na jednání před soudem), v náhradě hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky) a dle § 57 odst. 2 s.ř.s. v náhradě DPH z částky 10 200 Kč v sazbě 21 % ve výši 2 142 Kč. Celková výše nákladů řízení tudíž činí částku 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. února 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce